

1. PROPERTIUS

A Colosseumnál búcsúztam el –, oldalt
Kis rabszolgalány várt – vállán mives kancsó:
Domine, szólított, a Nap lemenni kész,
S te úton vagy csodálni a Várost és az Alkonyt?

Ujjam, ajkát érintve, a fölkavaró csendbe
– Mely hirtelen szakadt a pínéakra s énrám –
Siklott s szerelmi bornak cseppjeit hevítve,
A Nap utolsó lobbant, és úgy maradtam én is:

Cynthia szerelme, mit Róma látott s élt,
Mint én őt elhagyom most, csak emlékbem ha lángol,
Éppoly vadul s csitítón – a Fórum éji csendje
S a jelen csillagképe, még mit sugall, mondd, Költőm...?

Róma, 2010. április 7.

2. PINCIO (BORGHESE-KERTEK)

Itt ült Goethe a kőpadon
A híressé vált nagy kalappal
Talán éppen szembe a Nappal
Mindig a napos oldalon

Innen bontotta elégiáit
Édeskéset és élcelődőt
Amíg zavartan fészkelődött
Benne az ego – pínéait

Kútjait s a pompát éhet
Weltbürger Róma dobta elé
Zsamok város a Szerelemé
Róma dermeszt Róma éget

Itt ült Goethe kit Petőfi
Békasó-szívűnek talált
Az elmúlásnak hitt halált
Azóta is itt előzi

A híressé vált nagy kalappal
Vonul Goethe a kerten át
Lekezelet a kerge mát
S szavakkal játszik mint halakkal

Róma, 2010. április 7.

3. PIETÀ

Mit kezdjek Veled
Elomló tested
Súlyosan lebeg
Az Atya hallgat
S könnyem se ered
Mit kezdjek Veled

Mit kezdjek Veled
Fiam Jézusom
Ölemben dereng
Fogantatásod
S halálod beleng
Mit kezdjek Veled

Mit kezdjek Veled
Asszony ki étlen
Végszomjan mereng
Isteni csönded
Imaként kereng
Mit kezdjek Veled

Mit kezdjek Veled
Márványból kibont-
Va suttogom neked
Alkotónk Mester
Van velünk s leend
Mit kezdhethének velem és Veled

Róma, 2010. április 7.

4. PANTEON

Az Urbinói szarkofágja
Galambpár alatt
Magát előtte puccba vágja
Egy japán s tiszteleg

Mi köti össze Ővele
Találgatom de nem megy
Belóg egy viking rőt feje
A képbe és onnan vigyorog

Ülök a padon s hallgatom
La Fornarina vélt szavát
Ez most a fény és balzsamom
Idelent és majd odaát

Hogy hol nyugszik a sienai
Nő aki égett s bomlott érte
Nem tudom – de a hiénai
Kort e század is levédte

Színek fénye és illatok
S a Chigi sok-sok aranypénze
Tehet róla hogy itt vagyok
Mintha élénk és mintha Élne

Róma, 2010. április 8.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Nagy Attila

Látó Szépirodalmi Folyóirat